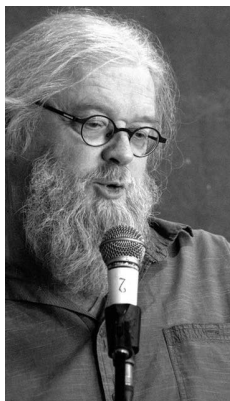

Bescheidenheid is een doodzonde

Johan Meesters:
Bescheidenheid is een doodzonde
Uitgeverij Leeuwenhof
Oostburg, september 2024
ISBN 978-94-93155-22-0
Foto p. 1 linksonder: Marcha Bos;
foto linksboven: Philip Hoorne;
foto p. 1 rechtsboven: Joop Plukkel
Alle rechten voorbehouden. Ja, echt!
© Johan Meesters

Johan Meesters
Bescheidenheid is een doodzonde

september 2024

“If you don't know where you're going,
any road will get you there.”
George Harrison

[EEN POPPENHUIS

Hier in het gemaakte heb je een kans.
Je kunt hier je handigheid gebruiken.
Aandacht vertaalt zich in een flonkerglans
die knispert tot je ogen luiken

zoals wanneer een deur dichtslaat
en slechts een flakkerende hoop
op een wonderlijk gebeuren staat
tussen lyofiel en lyofoob

tussen haar vinden in een oogopslag
haar beminnen, van binnen raken

en haar bezitten, het spel winnen
het lot beslissen met een mokerslag

met een klap uit de droom ontwaken.

Hopend dat je ooit nog mag beginnen.]

KOUDE OREN

Laat mij jouw orenwarmer zijn
jouw zachte woorden fluisteraar.

Het zou doodjammer zijn
als een of andere huichelaar
mij kwakkelrijmend voor zou zijn
en ik voor altijd kluizenaar
een mislukte valentijn
zonder lief of luisteraar

voor niets geboren
zonder jouw oren.

G.R.A.P.

Op mijn hoofd de klodder van een duif
die wél kan vliegen.
Op mijn voet de groene aanslag van modder
die mij niet wil laten gaan.

Daartussen trillen witte knieën
en een grijze hand, die wijst
naar waar in mooie woorden
idealen staan.

Het is hier niet altijd een voorrecht
geliefd te zijn, geloofd te worden.
De dauw van volgende ochtenden
verlept de vrolijke slingers tot vlekken in mijn hals

en even later tranen rood, geel, blauw
over mijn rug.

Ben ik een clown?

De ruimte om mij heen gegrind.
Een kunststofverwijzing maant ongenode gasten.
Men rekent hier op weer en wind
maar mijn beton staat ongewapend in onvredig landschap.

Ik sta hier nog op dreutelstand
bedrempeld laag en angstig hoog
nog lang niet klaar voor de sprong in het oog.

Om mij heen slaan rijmfanaten
wild op holle vaten
hóógcultuur, hóógcultuur, hóógcultuur...

Sukkel op een sokkel.
Ik kan de grap niet laten.

HOEDE

Wees op je hoede
als spoken gaan spoken
als je geest jouw opium snuift
als goden gaan vervloeken
en schaduw licht verstuift.

Pas op je tellen
als het vuur gaat stoken
als stank de deksels openschuift
als golven longen zoeken.

Ik weet niets.
Vermoed slechts een vermoeden.
Maar toch: wees op je hoede.

DOE MIJ VOOR

Er is zo veel dat ik niet kan
en nooit zal kunnen.

Zo veel dat ik niet kan
zelfs jij mij niet kunt leren.

Een gezicht reconstrueren
berichten coderen
mij oriënteren
leren woorden te laten staan.

En als ik vraag: doe het mij voor
dan ontglipt mij jouw aandacht.

Jouw trekken vervagen.
Je spreekt een vreemde taal.
Ik klop aan vreemde deuren.

AF 40
BOOM 16
BRAK 30
DARLINGS 21
DE DWAZEN 42
DE TEERLING 31
DOE MIJ VOOR 13
EEN DICHTER IS EEN KRIJGER 24
[EEN POPPENHUIS 7]
G.R.A.P. 10
HET VIERKANT GEDICHT 43
HOEDE 12
HOMO HOMINI LUPUS 19
IK BEN EEN ZWART GAT 27
IK KOM BOVEN EN WORTEL 22
KOUDE OREN 9
LUCTOR ET EMERGO 17
MIST 18
NU MIJN DROMEN 14
REISDOEL 26
ROMANTIEK 15
ROT 32
SOME LIVING, SOME STANDING ALONE 29
WAARDE 44
WEERMACHT 33
WEG 36
WENDINGEN 28
WISSELSTROOM 41
WOODSTOCK 38
ZAAGKUNST 34
ZUURSTOF 20

[EEN POPPENHUIS	7]
KOUDE OREN	9
G.R.A.P.	10
HOEDE	12
DOE MIJ VOOR	13
NU MIJN DROMEN	14
ROMANTIEK	15
BOOM	16
LUCTOR ET EMERGO	17
MIST	18
HOMO HOMINI LUPUS	19
ZUURSTOF	20
DARLINGS	21
IK KOM BOVEN EN WORTEL	22
EEN DICHTER IS EEN KRIJGER	24
REISDOEL	26
IK BEN EEN ZWART GAT	27
WENDINGEN	28
SOME LIVING, SOME STANDING ALONE	29
BRAK	30
DE TEERLING	31
ROT	32
WEERMACHT	33
ZAAGKUNST	34
WEG	36
WOODSTOCK	38
AF	40
WISSELSTROOM	41
DE DWAZEN	42
HET VIERKANT GEDICHT	43
WAARDE	44

Extra's

Kreupeldicht is niet eerder gepubliceerd;
de overige gedichten zijn verschenen in
de eerste versie van **Vermakelijkste verzen** in 2016,
maar bij de herziene versie in 2018 geschrapt.

iii	KREUPELDICHT
iv	HET GEWICHT VAN WOORDEN
vi	VERNEDERING
viii	DE JUTTER
ix	GEEN GEDICHT
x	WIM WEUNSEL
xi	MIJN LIEFDE
xii	NACHTDICHTER
xiv	ZONDER MOTIEF
xv	ZWALUW

KREUPELDICHT

onraambaar zijn de ruiten
de trap loopt enkel naar beneden
de deur leidt slechts naar buiten
geen lezer zal hier binnentreden

de leugens op de muur gekalkt
“welkom”, “open” en “ethiek”
waar raast de kalker die dit kalt
zo zweverig en beuzelziek?

wildvergaarde brokken, stukken, flarden
soms ook hele kamers tegelijk
de dader duidelijk avant-garde
al woont hij in een achterstandswijk

een spoor van geuren half versneden
de kachel lang van warmte verstoken
het brandhout kaal en platgetreden
atlas muren deels al doorgebroken

mijn dromenstoppend slaapvertrek
verstoken van het buitenlicht
geen schijn van troost op deze plek:
mijn postmoderne kreupeldicht